

1. Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering (max 190 tecken inkl. blanksteg)?

Tre ungdomar mellan år 16/17. Två får strida hårt för att få röntgen efter allvarliga krockar. Den tredje mest skadade, åker hem med några piller i fickan utan djupare undersökning. Hen hade ingen anhörig som hade kunskap om vilka skador ett nackvåld kan ge och kunde strida för en röntgen. Bilen hen satt i blev påkörd i fyra olika vinklar av tunga fordon i snöstorm. Jag är orolig för denna unga människa!!! Är ni?

2. Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?

Katastrof bemötande på Universitetssjukhusets akutmottagning. Nonchalant. De skadade behandlas som försäkringsärenden av läkaren. Att de var där för att överdriva? Deras gång studeras, då "ser" läkaren att de inte har ONT. Deras röntgenbilder blir suddiga och då skriver läkaren att hen är skadefri. Mötte de kanske en läkare som kan "se" skador med blotta ögat? DET KAN MAN INTE GÖRA.

Efter akuten besöker en av ungdomarna vårdcentral och får utskrivet antiinflammatoriskt som hen får veta att hen kan äta hur länge som helst. Beslut tas att STRUNTA i den ordinarie vården. Jag som anhörig vill inte att en familjemedlem ska riskera att bli kränkt, ifrågasatt, misstrodd som är vanligt för trafikskadade. En duktig privat sjukgymnast med specialkunskap anlitas för 1000 kr /tim. Efter det anlitas även en kiropraktor. Även denne med specialkunskaper för 800 kr /tim.

Muskelspänningar efter trafikolyckan tas om hand direkt av dessa två privata specialister. Efter ngn månad ger sig det akuta besvären och träning kan börja. Allt detta är värt betala själv, för att inte blir betraktad som ngn "gnällfis i svensk sjukvård", någon som inte trivs på jobbet eller har andra sociala problem enligt Socialstyrelsens, försäkringsbolagens och dessvärre vårdens utgångspunkt vad gäller långvariga besvär efter nackvåld.

För att vara helt säker på status i nacken åker min anhörig till ett asiatiskt land med erkänt duktiga läkare. Där får min anhörige det bemötande som jag önskar alla skadade skulle få i Sverige. Kroppen är i fokus hos neurokirurgen, noggranna undersökningar görs av hen med både radiologi, manuellt och samtal. Inga frågor om yrke, socialt, ekonomi mm Respektfullt och med kunskap. Råd om träning och uppbyggnad ges då inga allvarliga skador hittats.

Tack och lov har det inte uppkommit några allvarliga skador mer än försvagningar som hen kan träna upp själv. Detta var bara en "stukning" tack och lov. Hen slipper "nackskadehelvetet" med cirkus med försäkringsbolag och andra myndigheter. Slipper möta en inkompetent vårdkedja. Livet kan gå vidare med tunnare privat plånbok. Om en nackskadad INTE blir bra väntar ett KAOS för många av de drabbade. Det är därför detta skrivs!

3. Är det några speciella problem som du vill framhålla?

Okunskap i hela vårdkedjan. Försäkringsbolagens vilja att hitta andra orsaker än skadan till besvären verkar påverka hur utvecklingen inom vården går, hur Socialstyrelsen ger Smärtklinikernas syn för stort utrymme istället för patienternas. Risker finns att den forskning som bedrivs inte är tillförlitlig. Om synen är att det är andra orsaker som orsakar smärta och övriga svåra besvär så finns risk att

vård, behandling färjas av denna syn. Patienten har ingen annanstans att ta vägen än det som erbjuds. Frågeformulären på smärtklinikerna som levereras till forskning kan tex ställa frågor som att "har du varit ledsen de senaste två veckorna". Inte frågar någon Zlatan om han har varit ledsen på fotbollen när ledbanden ryker i knäet och det är svårt gå. Ingen läkare skulle i detta fall påstå att ledsamhet skulle vara orsaken att ledbanden gått av.

Som vården ropar får de svar, av patienter som är beroende av att bli trodda på och få någon lindring

4. Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?

Varför forskar ingen på de flera hundra personer som blivit vårdflyktingar till länder där kunskap om nackskador finns? Jag tror att många viktiga svar skulle komma från dessa patienter.

5. Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Ja, alla skadade bör hamna på en sådan plats direkt för att fastställa graden av skador. Kanske även ha en akutmottagning? Där skulle de kunna få rätt diagnos, behandling och råd initialt så onödiga spänningar, snedbelastningar mm tas om hand om. Alla måste få en individuell bedömning och inte klumpas ihop i en "grupp" som Whiplashskadade.

6. Något övrigt som du önskar nämna?

Svensk sjukvård borde ta lärdomar från de länder (Tyskland, Spanien, Indien, USA) som kommit längre vad gäller kirurgi och diagnosmetoder.